

Dels quatre brancs que té la creu
s'estén l'un vers el firmament,
l'altre a l'abisme que té al peu
l'altre s'estén vers Orient
l'altre s'estén vers Occident
mostrant per aital manera
que Crist ho ha tot en poder.

La creu és lo ver gonfaró
del rei de qui quant és depèn,
que hom deu seguir tota sezó
(cal seguir'l tota estació)
la seva voluntat faent,
car qui més hi fa més i pren;
i tot qui amb ell s'arreglera
segur és de bon lloc haver.

Crist morí en la creu per nos
destruint nostra mort morent
i en creu vencé l'orgullós
en l'arbre on venia la gent
i en creu obrà salvament,
regnà i regna en la creu vera
i redimi'ns en creu volgué.

Aquesta meravella fo
que en l'arbre on mort feu naixement
ens nasqués vida i perdó,
i repòs en lloc de turment;
en creu pot trobar verament
tot hom que se n'adelera
lo fruit de l'arbre del saber.

A tots del fruit ens ha fet do
que el cullim amorosament;
que el fruit és tan bell i tan bo
que, que, qui el cullirà gentilment
tot temps haurà vida vivent;

que hom el culli sense espera
mentre que n'ha temps i voler.
Lo dolç fruit cull qui la creu pren
i de Crist segueix darrera
que Crist és lo fruit del saber.

Traducció del trobador

escrita a ordat d'en Manier.

Manier Flaquer

Mar del Canic 1942